Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 182 (432) ◆ Четвер, 24 вересня 1992 року ◆ Ціна 1 крб.

ЄВРОПА ХОЧЕ ЗНАТИ ПРО НАС УСЕ

Учора делегацію Європарламенту прийняв Голова Верховної Ради України І. Плющ.

Під час дружньої бесіди обговорювалося широке коло питань. Зокрема, проблеми економічної реформи в Україні, роздержавлення й приватизації, інтеграції нашої держави до європейських економічних інститутів, а також політична структура нинішнього парламенту України та механізм прийняття Конституції. І. Плющ наголосив на великому значенні для України бази для входження до європейських процесів, що її може підготувати Європарламент. Це сприятиме визнанню демократичними силами світу нашої держави як рівноправного партнера. А Україна, зі свого боку, має всі можливості увійти до розряду конкурентоспроможних держав Європейського співтовариства.

Голова українського парламенту зупинився також на особливостях розвитку нашої молодої держави.

Відбулося спільне засідання делегації Європарламенту і представників шести постійних Комісій Верховної Ради України. Парламентарії обговорювали можливості торговельних і економічних зв'язків України з ЄС, майбутніх міжпарламентських відносин між Верховною Радою України і Європарламентом, питання охорони навколишнього середовища та інші.

Докладнішу інформацію про цю зустріч читайте в наступному номері.

Того ж дня делегацію Європарламенту прийняв Президент України Л. Кравчук.

РОБОЧА ЗУСТРІЧ БУЛА КОНКРЕТНА

23 вересня в Києві проходила робоча зустріч на рівні експертів України і Росії, на якій обговорювався комплекс питань з проблем Чорноморського флоту. Російську групу очолював голова Держкомітету з економічного співробітництва з державами—членами Співдружності, міністр Російської Федерації Володимир Мащиць, українську — член Президії ВР України і української делегації на переговорах по ЧФ Анатолій Матвієнко. Робота почалася в п'яти групах, на які експерти розділилися згідно з кількістю питань, винесених на порядок денний зустрічі. Питання були такі: про об'єднане командування ЧФ, про механізм розподілу ЧФ і створення на його базі флотів України та Росії, про статус перехідного періоду, про матеріально-технічне і фінансове забезпечення флоту та про принципи і порядок комплектування Чорноморського флоту офіцерами, мічманами і призовниками на перехідний період. Окремо розглянули питання про будівництво на українських заводах кораблів для ВМФ Росії, але воно, як відомо, виходило за рамки Дагомиської і Ялтинської угод.

Зі слів В. Мащиця стало відомо, що експерти розглядали ті угоди, які повинні бути готові згідно з Ялтинською угодою до 1 жовтня цього року. Тому експерти й підготують їх спершу для узгодження на переговорах державних делегацій України та Росії і тільки після цього документи підпишуть президенти обох держав.

В. о. голови Комісії ВР України з питань оборони і національної безпеки Валентин Леміш повідомив, що переговори були конструктивними, а російська делегація приїхала зі своїми пропозиціями з усіх питань. Правда, деякі з них не зовсім влаштовують Україну, бо консервують нинішнє становище на Чорноморському флоті.

«Україна на це, звісно, не погодиться. Але прагнутиме розв'язати всі питання на основі консенсусу», — заявив В. Леміш. —Якщо цей консенсус знайдемо, то цілком можливо, що проблему ЧФ нарешті буде розв'язано.

Крім того Валентин Леміш повідомив, що експерти не розглядають персональних кандидатур на посаду командуючого ЧФ замість Ігоря Касатонова, бо це прерогатива двох президентів.

Володимир СКАЧКО.

ДО ВИТОКІВ ЗАПОРОЗЬКОГО КОЗАЦТВА

У час національного і духовного відродження України народ повертається до своїх історичних витоків і усе найдорожче бере з собою до нового життя. У розбудові державності особливе місце може відіграти відроджене запорозьке козацтво, поруйноване у 1775 році за указом російської імператриці Катерини другої і досі не реабілітоване. Такої думки кошовий отаман запорозького козацького товариства «Запорозька січ» В. М. Мельник.

22 вересня Голова Верховної Ради України І. С. Плющ прийняв представників запорозького козацтва на чолі з кошовим отаманом. Вони виклали пропозиції щодо відродження запорозького козацтва в незалежній Україні як організації оборонців держави, господарів на її землі, що змогли б підняти і важкий тягар землеробства. Передбачається, що формуватися козацтво буде з числа офіцерів та прапорщиків запасу, розбудовуватиме козацькі поселення-хутори, створить свої будівельні підприємства, відродить козацькі школи, вестиме патріотичне виховання молоді і готуватиме юнаків до військової служби.

Чимало цікавого, заслуговуючого на увагу, розповіла козацька делегація. Кошового отамана доповнювали військовий хорунжий В. М. Шовкун, військовий радник генерал-майор Г. А. Кропивка, радник військового старшини В. Ф. Тимчина, радник кошового отамана К. К. Лямцев, головний архітектор проекту відродження острова Хортиці — як національного парку і столиці Запорозького козацтва — В. С. Ступаченко.

Було показано проекти розбудови Хортиці, проекти документів, які має розглянути Велика козацька рада, що буде скликана 14 жовтня на о. Хортиця. Передано текст Звернення Малої ради козацького товариства до патріотів, захисників матері-України і її народу. Подано також проект статті до нової Конституції України, в якій, зокрема, сказано: «Козацтво бере під свою охорону і впорядкування усі території, пов'язані з історією козацтва... займається духовно-етичним, патріотичним і військово-спортивним вихованням, господарською і підприємницькою діяльністю для сприяння розвитку козацького відродження і становлення, організацією туризму та прикладних козацьких видів майстерності, вивчає та пропагує історію козацтва в Україні... Діяльність козацтва спрямована виключно в інтересах України».

Голова Верховної Ради України з розумінням поставився до проблем розбудови запорозького козацтва в незалежній Україні і висловив сподівання, що внесені його представниками пропозиції одержать державну підтримку. Постійним комісіям Верховної Ради дано відповідні доручення.

СТУДЕНТ У РАДГОСПІ — ВЕЛИКА СИЛА

Пам'ятаєте визначення одного з теоретиків «світлого майбутнього»: «Жінка в колгоспі — велика сила»? Так ось. Студент також сила. Бо скільки існують (та й, напевно, існуватимуть) ці самі колективні й радянські господарства, на їхні поля у вересні незмінно висаджуються студентські десанти. І хоч бригадири незадоволено кривляться: яка з них робота, і батьки обурюються: ми посилали своїх дітей до аудиторії, а не в поле, і вузівське начальство б'є себе в груди й цитує ще одного класика: вчитися, вчитися і ще раз вчитися, хлопці й дівчата бредуть по картопляних гонах всупереч усім навчальним планам. Правда, нинішнього року, згідно з постановою Кабінету міністрів, на поле вирушили лише добровольці (принаймні так нам сказали в Міністерстві освіти). Двох з них, студентів Київського державного економічного університету, нашому фотокореспондентові вдалося відзняти під час перепочинку на полі радгоспу «Заворичівський» у Броварському районі.

Можливо, в Міністерстві з нами пожартували? А може, й добровільна праця виснажує навіть «велику силу»? Чи, врешті-решт, справа в урожаї?

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ГОЛЛАНДЦІ ГОТОВІ СПІВПРАЦЮВАТИ

22 вересня заступник Голови Верховної Ради України Володимир Гриньов прийняв делегацію Комісії у закордонних справах Генеральних Штатів (парламенту) Нідерландів, яку очолює Мартін ван Траа. Сторони обговорили питання розвитку двосторонніх контактів, а також нинішню економічну ситуацію в Україні. Заступник глави українського парламенту поінформував гостей про діяльність Верховної Ради та подальший розвиток політичної системи в нашій державі. Відповідаючи на запитання голландських парламентаріїв, якої допомоги нині потребує Україна, В. Гриньов наголосив, що насамперед необхідні інвестиції під конкретні економічні проекти, а також експертна допомога в галузі банківської справи та міжнародної торгівлі. Учасники зустрічі обговорили ще кілька питань, що становлять обопільний інтерес.

У розмові взяв участь Надзвичайний і Повноважний Посол Королівства Нідерландів в Україні Роберт Серрі.

Тарас ПЕТРІВ.

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

22 вересня відбулося розширене засідання Кабінету міністрів України. На нього були запрошені міністри, голови державних комітетів, голови комісій Верховної Ради, члени Тимчасової комісії Верховної Ради України по розгляду комплексу питань економічної реформи в Україні, члени робочої групи та науковці, які брали участь у розробці плану дій і заходів по поглибленню економічних реформ в Україні на найближчу перспективу, державні радники та члени Колегії з питань економічної політики Державної думи України, відповідальні працівники апарату Кабінету міністрів, представники засобів масової інформації.

Відкриваючи засідання, Прем'єр-міністр України В. П. Фокін відзначив незвичайність зібрання, його високе представництво, важливість винесених на обговорення питань, зокрема, про план дій і заходів поглиблення економічних реформ в Україні. З повідомленням виступив перший віце-прем'єр-міністр України В. К. Симоненко.

Обговорення велось у діловій, конструктивній атмосфері. Практично кожний виступ був виважений, аргументований, містив конкретні пропозиції та доповнення до основних положень документа. Дисонансом на цьому тлі прозвучав виступ заступника голови Колегії з питань економічної політики Державної думи В. М. Пинзеника. Він охарактеризував концепцію плану дій уряду як помилкову і небезпечну для України, як відхід від сьогоднішнього економічного і політичного курсу, повернення до командно-адміністративних методів. Натомість не висловлювалося жодної пропозиції, якою можна було б скористатися під час подальшої роботи над документом.

Підводячи короткий підсумок дискусії, Прем'єр-міністр України В. П. Фокін, зокрема, підкреслив, що при всій амплітуді поглядів і розбіжностей переважив конструктивний підхід до обговорення, загальним було прагнення до консолідації сил. Кабінет міністрів, наголосив він, готовий взяти на себе повну відповідальність за проведення в Україні економічних реформ.

Прийнято рішення взяти за основу проект «Плану дій та заходів щодо поглиблення економічних реформ в Україні (вересень 1992—1993 рр.)». Із урахуванням висловлених пропозицій і критичних зауважень він має бути доопрацьований до 25 вересня ц. р.

На засіданні уряду розглянуто проект Закону «Про Кабінет міністрів України».

Віталій ОВАДЕНКО,
кор. Укрінформ.

ЇХ ЗНАТИМУТЬ НЕ ЛИШЕ В ОБЛИЧЧЯ

Учора в виставочному залі Торгово-Промислової палати України відкрилася торговельна виставка республіки Індії, яка триватиме до кінця місяця. Біля 80 представників більш як 50 компаній, що беруть участь у експозиції, розкажуть про свою продукцію та обговорять ділові пропозиції з українськими підприємцями.

Якщо врахувати, що понад 30 відсотків продукції, що експортувалася із колишнього Радянського Союзу до цієї південної країни, було вироблено в Україні, то у майбутньому в співробітництві з Індією ми маємо великі перспективи.

Андрій БОЙКО.

«МИ МУСИМО ПОБОРОТИ ТЕ, ЩО НАС РОЗ'ЄДНУЄ, І УТВЕРДИТИ В СВОЇХ ВІДНОСИНАХ ТЕ, ЩО Є ДЛЯ ВСІХ НАС СПІЛЬНИМ»

Виступ Президента України Л. Кравчука на Святочній Академії, у пам'ять Патріарха Йосифа кардинала Сліпого.

21—23 серпня цього року у м. Львові проводилися заходи щодо перепоховання останків видатного українського патріота патріарха Йосифа Сліпого. В цих урочистостях відповідно до їх значення брав участь і Президент України Л. Кравчук. Він, зокрема, брав участь і в урочистій асамблеї в оперному театрі, мав там виступ. Цей виступ був спрямований на досягнення міждержавного порозуміння в Україні і був дуже тепло зустрінутий громадськістю.

На жаль, українська преса не опублікувала цього виступу. А проте він має цілком певне позитивне значення під сьогоднішню пору. Просимо Вас опублікувати згаданий текст.

З повагою народні депутати України
А. ЗІНЧЕНКО, О. ГУДИМА, Я. ДМИТРИШИН, М. МЕЛЬНИК.

Ваші преосвященства!
Шановні гості!
Пані та панове!

В час відродження України, як журавлі з вирію, повертаються на Україну її діти — її гордість і слава. Повертаються в рідний край його мислителі і пастирі духовні. Повертаються не тільки для того, щоб знайти вічний спокій в отчій землі, але й щоб назавжди залишитися в справжній історії держави і народу, щоб назавжди залишитись в священному Пантеоні України. Повертаються, щоб допомагати нам своїм духом, своїм прикладом будувати нову Україну.

Сьогодні Україна віддає данину пам'яті праху патріарха Йосифа Сліпого — видатного церковного діяча, однієї з чільних політичних фігур часу кривавої, відчайдушної боротьби за народ, за волю, за державу.

Патріарх Йосиф Сліпий явив світу зразок справжнього українського патріотизму — незломного у любові до отчої землі та її народу, відкритого до світової цивілізації, високоосвіченого і високодуховного.

Патріарх Йосиф Сліпий залишив за собою урок любові до України і урок цивілізованості у виборі методів боротьби за Україну.

Усією діяльністю своєю він показав нам зразок, ілюстрацію вищості духу народного над грубим насиллям, віри і духовності над дикістю і варварством, цивілізованості та освіченості над брутальністю.

Патріарх Йосиф Сліпий дав світу і вселенській церкві свідчення того, що український патріотизм, український народ, українська церква — повноправні категорії людського суспільства.

Сьогодні ми вправі говорити про уроки Сліпого — духовні, людські, настановчі, уроки єдності народу і екуменічності церков, зразки державницького мислення і національного патріотизму.

Патріарх Сліпий був сином свого часу, постаттю складною. Він увібрав у себе і відобразив усі його суперечності, часом непримиренні. Він шукав дорогу добра і правди, справедливості і єднання. Він ніколи не зраджував християнські ідеали, випробувані ідеї самостійності української держави.

Нині, коли з руїн тоталітаризму, з темряви віковічної несправедливості знову постає велична споруда української держави, в історії своїй ми шукаємо події і постаті, які б стали взірцями для будівничих цієї держави, які допомогли б нам зрозуміти і себе, і свій народ, і суть нашої місії в історії.

Патріарх Йосиф Сліпий повертається в нашу історію в сьогодення як один із вчителів мудрості, людяності і толерантності. І знаменно, що саме гасла — цивілізованості і гуманності стали світоглядними гаслами української держави, що ідеали, проголошені нашими вчителями і пастирями, стають найвищими ідеалами держави і українського народу.

Але сьогодні ми вправі знову поставити питання — чи достатньо ми засвоїли уроки історії, чи враховано нами той досвід, який залишили нам кращі представники нашого народу. А це досвід реального екуменізму, єднання церков в ім'я Бога і людини. Екуменізму, в центрі уваги якого не тільки інтереси однієї конфесії, але потреби всіх віруючих. Без цього досвіду, без опори на вищі історичні цінності, без орієнтації на людей, які назавжди залишаться в історії, на наші традиційні релігійні та історичні ідеали — держава наша буде неповноцінною.

Що найголовніше нині для всіх нас? Це, як вже не раз говорилося в річницю святкування Незалежності нашої української держави,— єдність! Це спільність всіх наших дій.

Я не знаю жодного політичного чи громадського діяча, який би відверто заперечував необхідність об'єднання народу, консолідації всіх його сил. На словах всі дійсно за єдність. Але говорити про єдність мало. Дуже часто в реальному житті виходить навпаки: закликають до єднання, а виходять на роз'єднання. Сьогодні кожен громадянин України повинен ще раз оглянутись на самого себе, послухати себе збоку, поставити себе на місце свого опонента. 'Ми мусимо побороти те, що нас роз'єднує, і утвердити в своїх відносинах те, що є для всіх нас спільним. Це є інтереси нашого народу, це є поклик історії.

Переконаний, що церква, релігія без огляду на форму віросповідання має всі підстави відігравати важливу роль на шляху до утвердження державності України, об'єднання нашого народу, формування його високої громадянської свідомості.

Адже нині в Україні розгортається процес духовного відродження українського народу.

Лише за вісім місяців цього року в Україні зареєстровано близько 600 релігійних громад різних віросповідань. Відповідно до Закону «Про свободу совісті та релігійні організації» і Указу Президента України громадам повертаються храми. Відкрито 22 вищих і середніх духовних навчальних заклади, працюють недільні школи духовного навчання для дітей і дорослих. Святе Писання українською та іншими мовами набуло значного поширення і стає важливим чинником морального оздоровлення суспільства.

В народі з'являється розуміння того, що у незалежній державі і Церква має бути незалежною від втручання зовнішніх релігійно-політичних центрів.

Підтримуючи духовний зв'язок зі своїми одновірцями за кордоном, вже утворили незалежні релігійні центри в Україні — євангельські християни-баптисти, Християни віри євангельської, Свідки Єгови, Адвентисти сьомого дня. Цей процес історично об'єктивний і незворотний.

Об'єднання Української автокефальної православної церкви і Української православної церкви в Українську православну церкву — Київський патріархат було зустрінуте людьми з розумінням. Цілком ясно, що право православних українців на незалежну церкву вистраждано століттями тернистим шляхом.

Однак процес переорієнтації церковних громад іде, звичайно, складно. Державні органи стривожені тим, що в багатьох місцях маємо, на жаль, порушення закону. Очевидно, що з образою, лайкою, бійкою іти до церковних дверей, до храму святого не можна.

Тривожить те, що в багатьох випадках із підбурювальними закликами виступає духівництво, забуваючи як про свій християнський обов'язок нести мир, так і про громадянську відповідальність перед Законом.

Наша держава не втручається в справи церкви. Вона не впливає на релігійний процес, не втручається у внутрішнє життя релігійних громад. Але це зовсім не означає, що держава, органи державної влади на місцях повинні пасивно споглядати, як на релігійному грунті порушуються діючі закони. Це зовсім не означає, що в релігійне життя в Україні можуть втручатися інші сторонні сили, інші держави. Держава не втручається і гарантує повну свободу лише тоді, коли не порушуються закони, за якими живе ця держава.

Свобода совісті, свобода релігійної діяльності — це поняття значно ширше від пасивного невтручання. Держава зобов'язана не тільки сама не втручатись у внутрішнє життя релігійних громад, але й гарантувати їм захист від втручання у їхнє життя сторонніх сил, вимагати і контролювати строгого дотримання законів і діючих зареєстрованих статутів.

Тільки такий підхід може створити передумови до такої необхідної всім нам єдності. Як Президент України, я буду більш вимогливо ставитись до керівників державної адміністрації на місцях, вимагати від них не залишати без розгляду жодного факту порушень діючого законодавства.

Дивимося в майбутнє. Його надійні підвалини можна знайти лише через порозуміння між громадами. І тут вирішальна роль має належати духівництву. Шкода, але треба сказати, що окремі духовні особи виявляються недостатньо здатними і бажаючими до миротворчої ролі.

Заклики великих духовних вождів України — Андрія Шептицького, Йосифа Сліпого, Василя Липківського забуто й зневажено. Прийнявши тлінні останки Йосифа Сліпого, Україна вимагає від нас: щоб ми схаменулися, зупинили ворожнечу, яка часто вміло підсувається українцям закордонними режисерами і підігрівається ними.

Відтак, важливим сьогодні є пошук народного порозуміння у місцях конфліктів. Його ініціаторами мають стати інтелігенція, місцева влада, духівництво, миряни. Перші паростки такого порозуміння вже з'являються. Є села, де громади зуміли домовитися про спільне спорудження храмів для однієї з них, вже подекуди такі храми споруджено.

Прикладів мирного, розумного, обопільно вигідного розв'язання проблем з культовими приміщеннями різних конфесій можна навести багато. Є села, де громади мудро і спокійно користуються храмом у почерговому богослужінні. І самі люди пишаються тим, що коли, скажімо, закінчують Службу Божу греко-католики, то православні співають їм «Многая літа» і навзаєм.

Саме тут можна говорити про високу громадянську й національну свідомість.

Така здатність нашого народу до порозуміння, його мудрість — дають надію.

Процес церковного відродження, незважаючи на складність, я певен, принесе добрі плоди. Але дорога до нього значно полегшиться в обставинах порозуміння між віруючими різних конфесій. Маємо зробити все, аби змінити нинішню складну ситуацію на краще.

Були часи, коли з України відлітали в чужину її діти. Як співається у старовинній галицькій пісні: «Чути кру-кру-кру, на чужині вмру». Розліталися по світу сини і дочки України, і де був прах їх, де була згадка про них?

А сьогодні, в цей пам'ятний день, бачимо, що прах кращих синів України, їх пам'ять, їх достойність, їх мудрість назавжди повертаються в Україну і більше ніколи їм не доведеться поневірятись на чужині.

Тож схилимо свої голови перед прахом патріарха Йосифа Сліпого і скажімо: Слава Україні!

ДЕЗИНФОРМАЦІЯ: ЯК ЦЕ РОБИТЬСЯ?

І в наші часи за старим рецептом, виготовленим ще на зорі журналістики: береться одна чайна ложка правди на відро брехні, старанно розміщується і, любий читачу, споживай...

Щоб не переповідати, наведемо статтю з англійського видання «Економіст» за 12.09. 1992 повністю. Заголовок вона має

УКРАЇНА. ПІЗНІЙ БРЕЖНЄВІЗМ

Чоловіки і жінки похилого віку, які з сльозами на очах приїхали додому в Україну, щоб відсвяткувати першу, річницю незалежності, несподівано отримали досить брутальний прийом з боку «батька нації». Коли ж дехто з них поскаржився на брак справжньої демократії в Україні, Президент Л. Кравчук виправдав найгірші побоювання, оголосивши, що іноземці, котрі критикують уряд, підлягають видворенню. По Києву рознеслися чутки, що ваш кореспондент очолює список іноземців, які мають бути вигнані у випадку подальшої непокори.

Це останній захід у кампанії Л. Кравчука по придушенню свободи в Україні. Кампанія розпочалася одразу після того, як Кравчука занесло на цей високий пост на фалдах всеохоплюючого референдуму за незалежність у грудні минулого року. Прилюдно закликаючи працювати разом для розбудови нової України, Кравчук протягом останніх дев'яти місяців старанно розколював Рух, основний осередок опозиції.

Виявляючи нетерпимість до інакомислення, яка добре слугувала йому протягом багатьох років, коли він був ідеологом комуністичної партії, Кравчук розгортає кампанію проти колишнього дисидента В. Чорновола, єдиного видатного націоналіста, котрий ще й досі наважується протистояти йому. Жодний виступ зараз не обходиться без звинувачень на адресу В. Чорновола і попереджень про те, що він наражає на небезпеку незалежність України.

Не задовольнившись придушенням політичних суперників, Л. Кравчук і його здебільшого незмінений екс-комуністичний апарат тепер взялися за пресу. Журналісти з двох київських газет, котрі не підтримують загальний підлабузницький тон українських засобів масової інформації, стали об'єктом кримінального розслідування. Ми бачимо, як поступово повертається трагікомічний стиль комуністичного правління. В одного з журналістів під час тригодинного допиту весь час вимагали вказати, кого саме з міністрів він мав на увазі, коли посилався на «ідіотів з уряду».

Перспектива настільки безрадісна, що тільки оптимісти можуть говорити про китайську або чілійську модель розвитку, що поєднує політичні репресії з економічним процвітанням. Вони покладають надії на нового економічного лідера України В. Симоненка, огрядного колишнього партійця з Одеси, що має репутацію людини, яка доводить справу до кінця. Біда в тому, що Симоненко, хоча й має забіякуватий характер, однак не поспішає випробувати його на самовдоволених українських апаратниках. Роблячи традиційні реверанси в бік ринкової економіки, він, здається, більш завзято тримається за державний сектор, а свою нещодавно отриману владу використовує, щоб керувати економікою за допомогою декретів.

Тим часом Л. Кравчук з насолодою входить у роль «найверховнішого», навмисне обираючи місцем свого відпочинку колишню дачу М. Горбачова в Криму. Можливо, йому слід було б подбати або уникнути помилки Горбачова і не сприймати хор свого завжди згодного оточення як думку простих українців, котрі почуваються дедалі тривожніше, що й підтвердили нещодавно під час дводенного загального страйку.

Статтю підписано «від нашого київського кореспондента».

* * *

Телефонуємо у відділ інформації МЗС України.

— Що там з кореспондентом «Економіст», вже витурили чи ще ні?

— Від англійського «Економіст» жодного кореспондента в Києві не акредитовано.

— Та він же ж очолює список іноземців, які мають бути вигнані...

— Такого списку не існує.

Що ж воно за химера? Привид із списку привидів? А з рядків у «Економіст» — такий постає одчаюга, що далі нікуди...

Ну а як справді щодо «брутального прийому» українців з-за кордону, «браку справжньої демократії» і видворення іноземців, «котрі критикують уряд»?

Українська держава виділила на проведення форуму понад 11 млн. крб., та ще вісім витратили спонсори і товариство «Україна».

Зустріли гостей, як могли, тепло. Відзначили велику роботу й допомогу Україні, яку надають українці за кордоном. А за що ж може бути видворення? За «спроби розпалити міжнаціональну чи соціальну ворожнечу, розбрат, використовуючи для цього міжнародні чвари». Тобто, за антиконституційні дії. Що ж у цьому недемократичного?! Чи є в світі хоч одна держава, що спокійно споглядатиме, як громадянин іншої держави спробує посіяти в ній «міжнаціональну чи соціальну ворожнечу»? Отож.

Ну, а як щодо придушення свободи і Президента, занесеного «на фалдах всеохоплюючого референдуму» «на цей високий пост»? Хоч одну газету чи якусь теле- або радіопередачу в Україні закрито з політичних мотивів? Ні. Ну, а щодо «фалд», то за Л. М. Кравчука віддали голоси майже 20 млн. виборців з усіх майже 32 млн., що прийшли на виборчі дільниці. І чому оті фалди не «занесли на високий пост» когось з інших претендентів? Адже всі вони, кандидати в президенти, були в народі добре знані. І тут ми змушені вдруге сказати — отож.

Кравчук «старанно розколював Рух»? Хіба може одна людина, навіть Президент, розколоти те, що не хоче розколюватися? Чи автор має на увазі те, що люди з Руху, з Народної Ради в парламенті працюють в урядових структурах, зміцнюють незалежність України, за яку вони боролись? Що ж у цьому поганого? Навпаки, на мою думку, слабкість Руху полягає в тому, що він дав ще мало кадрів державі. І, як кажуть, помагай йому, Боже...

Сюди ж автор в'яже і «кампанію» проти «єдиного видатного націоналіста, котрий ще й досі наважується протистояти йому». Вся та «кампанія» полягає в єдиному офіційному виступі, в якому Л. Кравчук згадав В. Чорновола і критикував його позицію. Так і Чорновіл в боргу не залишається, критикує Кравчука, і нічого в тому незвичайного немає. Влада є влада, а опозиція є опозиція. Все, як у людей. Чи в Англії не так?

Щодо «ідіотів з уряду» і допиту, то слід сказати, що сьогодні українські журналісти надто часто вживають слова, які стосуються діагнозу, не вивчаючи історію хвороби. Тобто наче змагаються: хто сильніше образить уряд — той і сміливець. А от фактів накопати та так їх побудувати, щоб читач сам поставив діагноз — з цим важче, бо для цього журналістові працювати треба. Воно, звичайно, ні в чергах, ні на вулицях щось не чути: «Ура! Хай живе наш славний уряд!» Говорять інше. Іноді в кілька поверхів висловлюються. Публіка у нас — невимушена. Але газетна мова, переконаний, має хоча б прагнути бути культурною. Ми в «Голосі» теж прагнемо. Не завжди, правда, виходить.

Але, даруйте, при чому тут Президент і кримінальні справи проти двох київських газет? Він же нещодавно на прес-конференції сказав: «Я підтримую все те, що пов'язано із законом. Я не втручаюсь у цю справу, ніяких директив і доручень нікому не давав і не даватиму». Та чи знає автор «Економіст», скільки зараз у судах України розглядається позовів за «образу честі й гідності» в газетах? Десятки й десятки. І в основному через те, що чимало журналістів не затямили: демократія є відповідальність. І що крити треба, знову ж таки, не звучними епітетами, а фактами. Але в цілому то нормальний процес: одні пишуть — інші оскаржують. Так є і буде. «Загальний підлабузницький тон українських засобів масової інформації» може хіба що привидітись. У більшовицькому сні. Коли так воно й було в житті.

А ось далі вже автор і про політичні репресії заговорив. Це ж треба! Де він тільки їх уздрів? Характеристика ж В. Симоненка вельми неповна. Валентин Костянтинович у нас — фігура колоритна і багатобарвна. У чорно-білі фарби (риночник-державник) його не вмістити. Не будемо зараз йому ні компліменти відпускати, ні гудити. Надто мало він часу в уряді. Цікаво інше. Чи хтось десь у світі знає, якими темпами і в який спосіб має відбуватися перехід до ринкової економіки після семидесяти літ зрівнялівки й будівництва «світлого майбутнього»? Чи, може, в англійському «Економіст» знають? Так порадьте, не скупіться! Не знаєте? Отож. Ваша «залізна леді» скільки років одну-дві галузі роздержавлювала? Згадали? І де? В самій Англії! Де ринок — не новина.

Л. Кравчук, виявляється, «з насолодою входить у роль», бо відпочивав на колишній дачі М. Горбачова в Криму. За нашими даними, особисто Горбачову нічого в Криму не належало і не належить. І відпочивав Президент України не у Форосі. Не проти ночі хай буде згадана та хата...

А хор «завжди згодного оточення»? Де його невідомому авторові вдалося почути? Чи бува не у Верховній Раді, де всім без винятку урядовцям перепадає? Та що там урядовцям! Он народний депутат Степан Пушик навіть Маріанну розкритикував: заважає працювати на ланах і фермах. Дивер-р-сантка останкінська! А якщо серйозно, йде нормальний процес становлення демократичної держави, розчищення завалів однодумного минулого. Процес непростий, як це може зрозуміти кожна мисляча людина.

А як завернув інкогніто з «Економіст» про «дводенний загальний страйк». Ото вразив британців. Вся Україна дві доби стояла й не працювала. Ви, хіба, читачу, не чули про таке? І участі в цьому не брали? Як же нас усіх «Економіст» побачив серед страйкуючих? Для довідки: на п'яти шахтах України не стали тоді до роботи 2016 гірників. Не додано 8,5 тисячі тонн вугілля з добового видобутку в 400 тисяч тонн. На залізничному транспорті з 76 депо частково страйкували 9 та ще певна кількість авіадиспетчерів. Рецепт згадали? Одна чайна ложка правди на відро... За цим рецептом і зварено блюдо невідомого автора, яке охоче споживав «Економіст».

Але харч той — не безневинний. Хоча б тому, що створює у ділових людей Заходу відповідний імідж України. Мовляв, не поспішайте туди з інвестиціями, бо там он вся країна страйкує, а демократія ледь животіє і журналісти до якихось списків потрапляють. Жах!

Питається: кому це вигідно? Чи не перехопив хтось старий більшовицький клич «чим гірше, тим краще». Не народові краще, зрозуміло, а тому, хто за будь-яку ціну прагне влади.

А ще кому вигідно? Відповідь на це запитання доповнив тижневик «Аргументы и факты», охоче присівши до столу з харчем, вже перетравленим «Економіст». За офіціанта правив ІТАР — ТАРС, тобто телеграфне агентство існуючої Росії і неіснуючого Радянського Союзу одночасно. Це воно, вищезгадане агентство, доправило те блюдо (чи як його тепер назвати?) з «Економіст» в «Аргументы». А які у тих хлопців виявились аргументи і факти, ми вже переконалися. Як побачили, і те, кому це вигідно.

Сергій ПРАВДЕНКО.

На 47-й сесії Генеральної Асамблеї ООН

Глава делегації України на 47-й сесії Генеральної Асамблеї ООН міністр закордонних справ Анатолій Зленко у понеділок мав зустрічі з міністрами закордонних справ Греції, Ізраїлю, Китаю, Німеччини.

У бесіді з міністром закордонних справ Греції Папаконстантіну Міхалісом було обговорено можливості розширення політико-правової бази співробітництва двох держав і, зокрема, прискорення роботи над проектом Договору про дружбу і співробітництво та низки відповідних угод. Співрозмовники торкнулися проблем чорноморського співробітництва, ситуації, що склалася в Югославії, окремих питань порядку денного Генеральної Асамблеї ООН та ряду проблем міжнародного життя.

Центральне місце під час зустрічі міністра закордонних справ України з міністром закордонних справ Ізраїлю Шимоном Пересом посіло питання про перспективи розбудови економічного, наукового і культурного співробітництва двох держав. Було домовлено, що найближчим часом групи експертів розпочнуть розробку проектів відповідних документів. Міністри обговорили питання обміну делегаціями України та Ізраїлю на найвищому рівні.

Зустріч міністра закордонних справ України з міністром закордонних справ Китаю Цянь Ціченем підтвердила бажання обох сторін розбудовувати двосторонні відносини на засадах загальновизнаних норм міжнародного права, принципах рівності, територіальної цілісності й невтручання у внутрішні справи одна одної. Міністри розглянули деякі практичні питання, пов'язані з наступним візитом до Китаю Президента України Леоніда Кравчука.

З обговорення напрямків розширення політичного й економічного співробітництва розпочалася бесіда Анатолія Зленка з міністром закордонних справ ФРН Клаусом Кінкелем. Значну увагу приділено питанню відшкодування збитків жертвам нацизму. А. Зленко роз'яснив позицію України щодо розв'язання цієї проблеми у відповідності до постанови Верховної Ради. Міністри обговорили також питання, пов'язані з переселенням до України з інших територій колишнього СРСР громадян німецької національності.

Микола МАСЛОВ,
кореспондент Укрінформ.
Нью-Йорк.

Держатомнагляд повідомляє

ЧАЕС: ПОЖЕЖІ НЕ СТАЛОСЯ

Днями експлуатаційні працівники Чорнобильської АЕС, оглядаючи приміщення третього блоку, який перебуває у тривалому ремонті, в одному з них виявили, що ремонтне риштування загорілося. Вогонь ще не встиг розростись, і експлуатаційники загасили його самотужки. Пожежників не викликали.

Як гадають, загоряння сталося через недбалість ремонтників, які перед оглядом приміщення виконували в ньому зварювальні роботи.

Нагадаємо, що на ЧАЕС в ремонті перебуває також перший блок. Другий — у стані підготовки до зняття з експлуатації.

Телеграфним рядком з Рівного

ПАМ'ЯТАЄМО

Біля села Великі Межирічі Корецького району в урочищі Цегельня встановлено пам'ятний знак євреям, розстріляним фашистськими загарбниками в роки Великої Вітчизняної війни. З цієї нагоди сюди приїхали гості із США, Німеччини, Ізраїлю та інших країн, які на той час проживали у Великих Межирічах.

ВІРУЄМО

Розпорядженням представника Президента в області зареєстровано Статут релігійної громади УПЦ — Київський патріархат Свято-Воскресенського собору в Рівному. Міська управа передала громаді в безплатне користування приміщення єпархіального управління. Частина промосковськи настроєних віруючих продовжує протистояння, тому біля собору чергує міліція.

ВІДРОДЖУЄМОСЬ

Виповнився рік відродженому часопису «Волинь», який видавався в Рівному і в 40-х роках його редагував видатний український письменник Улас Самчук. Колектив редакції висловлює радість, що має можливість вносити і свій посильний вклад у розбудову України.

РОЗПОВІДАЄМО

Понад 250 тисяч мешканців Канади ознайомилися з безцінними реліквіями козацької слави — особистими речами учасників Берестецької битви 1651 року. Ці речі відшукали археологи з Рівного, і тепер вони експонуються на традиційній Тихоокеанській національній виставці у Ванкувері.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Презентації

«ЄВІТА» СКЛИКАЄ ПАРТНЕРІВ

Подібної шляхетної презентації Черкаси ще не бачили. Польська фірма Схід — Захід «Евіта», яка займається міжнародною торгівлею і перевезенням вантажів залізницею, зібрала в Палаці культури «Дружба народів» черкаського об'єднання «Азот» понад 200 ділових людей. Прибули партнери «Евіти» з Києва і Москви, Вінниці та Сіверськодонецька, Рівного і Львова. Додали ваги своєю присутністю керівники Міністерства промисловості України, Універсальної товарної біржі, Української хімічної компанії та «Укрвалюттторгу».

Увага до юної «Евіти» (а «народилася» вона в Катовіце в травні нинішнього року) пояснюється просто: з багатою і перспективною «нареченою» завжди чимало охочих породичатися. «Евіта» саме така. Одержавши у спадщину від колишньої Радянської Армії 400 кілометрів залізниці, яка зв'язує західний кордон України з промисловим центром Польщі, та придбавши залізничний термінал, вона стала власницею найунікальніших транспортних засобів у Західній Європі.

— Ми хочемо стати надійним мостом, який з'єднає Балтійське і Чорне море,— сказав генеральний директор «Евіти» Ян Станек.

Цю благородну мету дружно підтримали всі партнери фірми.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаси.

ЦІНИ НА ЗОЛОТО ЗРОСЛИ. АЛЕ НЕ ДЛЯ ВСІХ

Щось новеньке

І не тільки на золото. Правління Національного банку затвердило нові ціни на коштовні метали. З чотирнадцятого вересня один грам хімічно чистого металу коштуватиме: золота і платини — по дві тисячі крб., срібла — 20 крб., паладію — 500 крб., осмію — 1500 крб., родію — 15 тисяч крб., рутенію — 200 крб., іридію — 1100 крб.

Як пояснив голова державної скарбниці Микола Черняк, такі ціни встановлено з метою заохочення підприємств і організацій продавати такий дорогоцінний брухт, як, скажімо, використані частини ЕОМ, телевізорів, іншої теле- і радіоапаратури Національному банку, і недопущення вивезення цього багатства за межі України. Звичайно, з вирахуванням (80—100 крб.) коштів на переробку. До речі, коштовні прикраси і брухт з них приймається від населення по тисячі карбованців за грам.

Таким чином Національний банк сподівається поповнити державну скарбницю України дорогоцінними металами.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Реалії

Менше—ні...

Чутки про появу «багатотисячників» на державно-галузевій ниві не на жарт стурбували робітників Херсонського суднобудівного виробничого об'єднання. Вони почали гадати, яка ж нині заробітна плата в директора В. Волкова та в інших керівників?

А тут ще розмови про неможливість отримувати більше, ніж Президент України, вереснева постанова парламенту про врегулювання фонду заробітної плати...

І ось під тиском громадськості «таємницю» розкрито. Як повідомили через заводську газету економісти, у серпні директор заробив майже 30 тисяч карбованців. Як кажуть, на здоров'я. Але що буде далі?

Начальник відділу праці і зарплати об'єднання О. Стручалін пояснив: у вересні цього року заробітна плата керівників підприємства не зменшиться і вимога парламенту щодо її врегулювання навряд чи враховуватиметься. Адже, на його думку, до державних службових осіб будь-якого рівня, яким згідно з постановою заборонялося платити більше від заробітку Президента, директор не належить. Втім, незадоволених стане менше: вереснева зарплата заводчан має зрости в середньому до 11 тисяч карбованців, а найбільш кваліфіковані робітники одержуватимуть до 30—40 тисяч. Якщо директорові не годиться мати більше ніж Президентові, то менше від своїх робітників — і поготів...

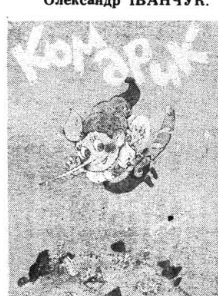
Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсон.

У світ

ДЛЯ ВСІХ, ХТО ЛЮБИТЬ СМІХ

Про цю подію можна сказати одним словом: «Нарешті!» Адже й справді, наші діти нарешті одержали свій гумористичний журнал «Комарик», редактором якого став відомий письменник Ігор Січовик. Оформили журнал не менш відомі художники-карикатуристи, як, наприклад, Анатолій Василенко, Радна Сахалтуєв, Анатолій Казанський, Сергій Грушко. До уваги маленьких читачів — веселі вірші, загадки, неймовірні вісті, скоромовки, анекдоти, серіал «Пригоди Комарика»... До речі, батьки можуть передплатити своїм дітям це цікаве видання на наступний рік. Нехай сміються!

Олександр ІВАНЧУК.

Контакти

ЩЕ ОДИН ПОБРАТИМ

Сімнадцятим зарубіжним містом, з яким побраталася Одеса, стало ізраїльське місто Хайфа. Угоду про це підписали два мери — Леонід Чернега і Ар'є Гурель. Намічено широку програму взаємних економічних, торговельних, культурно-освітніх та спортивних зв'язків. Між містами вже встановлено морське сполучення. Налагоджується співробітництво між комерційними структурами Одеси і бізнесменами Хайфи.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

«ПЛИВЛИ» ПРАСКИ ДО В'ЄТНАМУ

Це ж треба!

І, будьте певні, «допливли», оскільки Полтавський пост Харківської митниці дав добро в'єтнамським громадянам на відвантаження контейнерів за межі України. А в них — праски, вентилятори, алмазні круги, електротрансформатори... (всі товари дефіцитні, заборонені до вивезення) і не по одній чи дві штуки, а десятки, сотні упаковок. Одних лампочок до автомобіля «Жигулі» понад 3 тисячі, діодів майже 4 тисячі, 9 тисяч підшипників, насоси до тракторів ХТЗ, мотоцикли «Мінськ». А в двох ящиках із потаємним дном півтонни нікелю. Зважте, що кілограм цього металу коштує 40 тисяч карбованців. От і гадай, кого в першу чергу береже наша митниця.

І на закінчення цієї історії кілька штрихів. У перший день перевірки митник, який оформляв документи, просто відмовився коментувати ситуацію, а через кілька днів після цього подав заяву про звільнення. Транспортна ж прокуратура почала клопотання про порушення кримінальної справи (контрабанда).

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

Коротко

МІЛІЦІЯ ЙДЕ ДО ШКОЛИ

За ініціативою обласного УВС у середніх школах чотирьох міст — Хмельницького, Кам'янця-Подільського, Славути та Шепетівки — готуватимуть кадри для вступу до навчальних закладів міліції. Цього року зроблено перший набір юнаків до спецкласів. Вони вивчатимуть правові дисципліни, посилено займатимуться фізпідготовкою, оволодіватимуть вогнепальною зброєю. Заняття проводитимуть досвідчені працівники правоохоронних органів.

Надія ПАКУЛЬКО.
Хмельницький.

Візьміть до уваги

БЕЗКОШТОВНІ ТЕЛЕФОНИ

Кіровоградський міський вузол зв'язку вирішив відмінити плату за користування телефонами - автоматами. «Так буде дешевше для себе,— подумало керівництво, — зручніше для бажаючих подзвонити». Людям не треба буде вишукувати дефіцитних 15 копійок, які тепер нічого не варті, а зв'язківцям — відновлювати таксофони, розтрощені хуліганами з метою поживитися монетною виручкою. Міський вузол зв'язку зобов'язався продовжувати технічне обслуговування телефонів-автоматів.

Микола ВОЛОК.
Кіровоград.

Неймовірно, але...

ЗНОВУ ЦВІТ... КАШТАНИ

У Сімферополі та Севастополі після досить прохолодної ночі раптом зацвіли, як це буває лише в травні, каштани. Сотні людей, які поспішали на роботу, стали очевидцями дивного явища. Газета «Крымские известия» опублікувала у зв'язку з цим коментарі спеціалістів.

Доцент кафедри ботаніки Сімферопольського держуніверситету, кандидат біологічних наук Емма Бірюльова: «Можливо, цвітіння викликане сприятливими погодними умовами. Добре було б, звичайно, знати внутрішні причини, але це таємниця самих дерев, і нам її точно ніхто не роз'яснить».

Народний ... расенс Воло... ський: «Я з... нал-поперед... Розуму. Чер... час у Криму... ладнитися в... на ситуація. ... цього «повід... ди дуже ува... керівники н... й зазда ... щоб уни... на кримські...

До речі, ... джують, що ... ня каштанів ... стерігалос...

Олек...
Крим.

ВАНДАЛ... ІЗ СОЛОНО...

У серпні біля села Капулівки Нікопольського району згорів старовинний вітряк — пам'ятник на могилі запорозького кошового отамана Івана Сірка. Як з'ясувалося, його випадково підпалили місцеві хлопчаки. Отже, невинні пустощі дітей...

Але не можна пояснити подібним чином ще одного обурливого факту, що стався на Дніпропетровщині. В першу річницю незалежності України в райцентрі Солоному відкрили пам'ятник Тарасові Шевченку. Народний пам'ятник — так назвали його солонянці — адже на його споруд... рали 100... І ось в ... чей якийсь ... вечив поста... на друзки ... ва Кобзаря: ... любіть, люб... люте і в сам... за неї Госп...

То чи не ... жаві, як це... вілізований ... но карати т... ся над її с...

НЕ...
Дніпропет...

Знак біди

ДОЕКСПЕРИМЕНТУВ...

Троє людей загинуло за якісь півгодини в селі Дорофіївці Маловисківського району через «рацпропозицію» механіка місцевого колгоспу «Прогрес» Анатолія П. Поки дружина з матір'ю та невісткою на городі копали бульбу, задумав чоловік продезинфікувати погріб від різних там жучків-слимачків... вихлопними газами від автомобіля. А через півгодини поліз подивитися, чи пройняло. Так у погребі й лишився. Не дочекавшись чоловіка, дружина пішла його шукати. Зап... римітивши, ... нерухомий, ...

Третьою ... ного погреба... ничорятувал... го шахтарсь... ліне витягли... трупи. Вони ... що смерть ... єння окисом ... центрація бу... сокою, що ... було раз-др... рота.

Ми...
Кіровогра...

ТА»
КАЄ
ЕРІВ

а в Катові-
шнього ро-
просто: з
тивною «на-
чимало
ися. «Еві-
ержавши у

спадщину від колишньої Радянської Армії 400 кілометрів залізниці, яка зв'язує західний кордон України з промисловим центром Польщі, та придбавши залізничний термінал, вона стала власницею найунікальніших транспортних засобів у Західній Європі.

— Ми хочемо стати надійним мостом, який з'єднає Балтійське і Чорне море,— сказав генеральний директор «Евіти» Ян Станек.

Цю благородну мету дружно підтримали всі партнери фірми.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

И. АЛЕ НЕ ДЛЯ ВСІХ

ке

икола Чер-
ановлено з
я продава-
ний брухт,
ристані ча-
ізорів, ін-
опаратури
нку, і не-

допущення вивезення цього багатства за межі України. Звичайно, з вирахуванням (80—100 крб.) коштів на переробку. До речі, коштовні прикраси і брухт з них приймається від населення по тисячі карбованців за грам.

Таким чином Національний банк сподівається поповнити державну скарбницю України дорогоцінними металами.

Валентина ПИСАНСЬКА.

ʼя. Але що
лу праці і
я О. Стру-
ересні цьо-
плата ке-
ства не
ога парла-
егулювання
ватиметься.
у, до дер-
осіб будь-
згідно з
бороняється
заробітку
ектор не
незадоволе-
вереснева
має 'зрос-
о 11 тисяч
більш ква-
ники одер-
—40 тисяч.
не годить-
к Прези-
від своїх
оготів...

ЧЕНКО.

ИМ

лася Одеса,
ли два ме-
у програму
к та спор-
ьке сполу-
ими струк-

ТНЮК.

МУ

ним дном
важте, що
талу кош-
рбованців.
в першу
митниця.
цієї істо-
. У пер-
митник,
документи,
оментува-
рез кілька
одав заяву
нспортна
ала клопо-
а кримі-
контрабан-

ТРИНЬ.

ість.

У світ

ДЛЯ ВСІХ, ХТО ЛЮБИТЬ СМІХ

Про цю подію можна сказати одним словом: «Нарешті!» Адже й справді, наші діти нарешті одержали свій гумористичний журнал «Комарик», редактором якого став відомий письменник Ігор Січовик. Оформили журнал не менш відомі художники-карикатуристи, як, наприклад, Анатолій Василенко, Радна Сахалтуєв, Анатолій Казанський, Сергій Грушко. До уваги маленьких читачів — веселі вірші, загадки, неймовірні вісті, скоромовки, анекдоти, серіал «Пригоди Комарика»... До речі, батьки можуть передплатити своїм дітям це цікаве видання на наступний рік. Нехай сміються!

Олександр ІВАНЧУК.

Коротко

МІЛІЦІЯ ЙДЕ ДО ШКОЛИ

За ініціативою обласного УВС у середніх школах чотирьох міст — Хмельницького, Кам'янця-Подільського, Славути та Шепетівки — готуватимуть кадри для вступу до навчальних закладів міліції. Цього року зроблено перший набір юнаків до спецкласів. Вони вивчатимуть правові дисципліни, посилено займатимуться фізпідготовкою, оволодіватимуть вогнепальною зброєю. Заняття проводитимуть досвідчені працівники правоохоронних органів.

Надія ПАКУЛЬКО.

Хмельницький.

Неймовірно, але...

ЗНОВУ ЦВІТУТЬ КАШТАНИ

У Сімферополі та Севастополі після досить прохолодної ночі раптом зацвіли, як це буває лише в травні, каштани. Сотні людей, які поспішали на роботу, стали очевидцями дивного явища. Газета «Крымские известия» опублікувала у зв'язку з цим коментарі спеціалістів.

Доцент кафедри ботаніки Сімферопольського державного університету, кандидат біологічних наук Емма Бірюльова: «Можливо, цвітіння викликане сприятливими погодними умовами. Добре було б, звичайно, знати внутрішні причини, але це таємниця самих дерев, і нам її точно ніхто не роз'яснить».

Народний цілитель, екстрасенс Володимир Богуславський: «Я знаю, що це сигнал-попередження Вищого Розуму. Через рік у цей же час у Криму може різко ускладнитися військово-політична ситуація. Добре, якби до цього «повідомлення» природи дуже уважно поставилися керівники наділені владою, й заздалегідь зробили все, щоб уникнути катаклізмів на кримській землі».

До речі, старожили стверджують, що осіннього цвітіння каштанів у Криму не спостерігалося ... років.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

Дожилися!

ВАНДАЛИ ІЗ СОЛОНОГО

У серпні біля села Капулівки Нікопольського району згорів старовинний вітряк — пам'ятник на могилі запорозького кошового отамана Івана Сірка. Як з'ясувалося, його випадково підпалили місцеві хлопчаки. Отже, невинні пустощі дітей...

Але не можна пояснити подібним чином ще одного обурливого факту, що стався на Дніпропетровщині. В першу річницю незалежності України в райцентрі Солоному відкрили пам'ятник Тарасові Шевченку. Народний пам'ятник — так назвали його солонянці — адже на його спорудження вони зібрали 100 тисяч карбованців. І ось в одну з останніх ночей якийсь ненависник понівечив постамент, потрощив на друзки викарбувані слова Кобзаря: «Свою Україну любіть, любіть її во время люте і в саму тяжкую минуту за неї Господа моліть».

То чи не пора нашій державі, як це й належить цивілізованій країні, заслужено карати тих, хто глумиться над її святинями?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Знак біди

ДОЕКСПЕРИМЕНТУВАВСЯ

Троє людей загинуло за якісь півгодини в селі Дорофіївці Маловисківського району через «рацпропозицію» механіка місцевого колгоспу «Прогрес» Анатолія П. Поки його дружина з матір'ю та невісткою на городі копали бульбу, задумав чоловік продезинфікувати погріб від різних там жучків-слимачків... вихлопними газами від автомобіля. А через півгодини пішла подивитися, чи пройняло. Так у погребі й лишився. Не дочекавшись чоловіка, дружина пішла його шукати. Запримітивши, що він лежить нерухомий, спустилася вниз.

Третьою жертвою загазованого погреба була мати. Гірничорятувальники сусіднього шахтарського селища Смоліне витягли на поверхню три трупи. Вони ж і засвідчили, що смерть настала від отруєння окисом вуглецю. Концентрація була настільки високою, що жертвам досить було раз-другий розтулити рота.

Микола ВИЛКОВ.

Кіровоградська область.

НЕ «ГРАЙТЕСЬ» У ПОЛІТИКУ

Генеральну прокуратуру Литви вже не раз звинувачували в тому, що вона бездіяльна, «совітська». Особливо відзначився в цьому екс-прем'єр Вагнорюс, який полюбляв «тиснути» на прокуратуру, бо вона начебто втручалася в політичні справи, не бажала розслідувати економічні злочини.

В перші дні вересня відбулося засідання колегії Генеральної прокуратури країни, на якому обговорено результати роботи за півроку. Цього разу керівництво було, як ніколи, самокритичним. Криміногенна ситуація, що на сьогодні склалася в Литві, непокоїть усіх. Тільки протягом останніх місяців зареєстровано понад 29 тисяч злочинів. Це на 17,4 відсотка більше, ніж за цей же період минулого року. Зросло число

Проблеми

умисних вбивств (22,1 відсотка), пограбувань (13,7), крадіжок (26,4), випадків хуліганства (19,8). Кожний третій злочин — крадіжка державної або суспільної власності. Генеральний прокурор Литви Паулаускас звернув увагу на те, що, користуючись труднощами в економіці республіки, недосконалістю деяких законів, багато любителів легкого життя «збивають» капітал нечесним шляхом. З кожним днем дедалі більше даються взнаки корупція та організована злочинність.

Дивує і ще одна статистика, яку опублікували. На перше вересня в республіці не розкрито 19,5 тисячі (63,8

відсотка) злочин
цього явища пор
вав Генеральний
«Поліція слабка
фесійна. Огляд
ну робиться нея
користовується
тична техніка. П
кається таких п
равити які пізні
во».

Говорилося на
про вибори до се
будуться 25 жов
льний прокурор
колег, щоб вони
разі не «гралися
і не «продавали
політичним груп
ратура повинна
нормальний хід
гайно реагувати
закону»,—
Паулаускас.

Микола СТ

Вільнюс.

У сусідів

НА ДОРОГАХ ПРИДНІСТРОВ'Я МИТНІ ПОСТИ

Поки керівництво Молдови збирається приступити до дискусій про особливий статус східних районів республіки, в Придністров'ї життя, як то кажуть, йде своїм чередом. Тут послідовно формують власні структури влади: прокуратуру, суд, армію. Нещодавно створено управління авіаційного транспорту, а також «Фонд розвитку авіації». За словами керівництва регіону, якщо Україна дозволить використати її повітряний простір, то з наступного року придністровці зможуть здійснювати польоти до Одеси, Москви, Краснодара. Поки що відкрито один рейс — до прикордонної з Україною Кам'янки.

Авіарейси — не єдине нововведення в Придністров'ї. Керівництво регіону прийняло рішення встановити на дорогах митний контроль. Митні пости діятимуть на кордоні з Україною, а також з Правобережжям Молдови. За словами місцевої адміністрації, це робиться з метою обмежити вивезення товарів, особливо продовольства, за межі регіону. До речі, в Тирасполі, Дубоссарах та інших містах Лівобережжя ціни на продукти харчування значно нижчі, ніж у Кишиневі та Одеській області. Тому й вивозять звідси продукти, в тому числі й пшеницю, яку Придністров'ю доводиться закуповувати за межами республіки.

Цілком ймовірно, що поряд з митниками на контрольно-пропускному пункті стоятимуть і прикордонники. Регіональний прикордонний загін, за свідченням начальника служби безпеки Придністров'я Г. Шевцова, уже створено. Прикордонники приступлять до відбування служби, тільки-но буде спеціальне рішення придністровських властей. Тож незабаром, можливо, мешканці Молдови сплачуватимуть мито. Тирасполь, схоже, опускає шлагбаум перед Кишиневом.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

ВИПРОБУВАННЯ КОХАН

Чекати з моря погоди. Для когось цей вислів од
же набрати лиховісного звучання. Скажімо, для ж
Флорида (США), куди нещодавно «завітав» з океану
гість — ураган «Ендрю». Внаслідок стихійного лиха
чоловіка і 250 тисяч поранено. Близько чверті мі
шилося без даху над головою. Збитки становлять
доларів.

На знімку: ця молода подружня пара вмить втра
динок. «Ендрю» став першим серйозним випробува
хання.

Фото із журналу «

Справи кримінальні

ВБИВСТВО НА ЗОЛОТИХ ПІСКА

Поліція знайшла два трупи (чоловіка й жінки) в одному з номерів готелю «Асторія» на Золотих пісках. Слідчі встановили, що це подружжя Ніна й Володимир М. із Києва. Як стало відомо журналістам, ніж, яким, напевно, скоєно злочин, нині на експертизі. У номері поліція знайшла недопиту пляшку шампанського, 3400 левів, золоту каблучку й ланцюжок. Тож навряд чи йдеться про вбивство з метою пограбування. Розглядається версія про любовний трикутник. Але швидше за все до злочину причетна довга рука російської або української мафії. Щоправда, у телефонній розмові зі мною представник прес-центру національної поліції пані Тошкова, посилаючись на таємницю слідства ні спростувала, ні підтвердила цю інформацію. «Злочин важкий,— сказала вона,— і всі служби працюють оперативно».

Газетярам тако
домо, що сім'я М
ла в готелі «Аст
тижні. До того д
мешкала в софій
ратоні» — одно
рожчих готелів с
найдешевший но
205 доларів за д
розповідають, що
одягом, ні манера
рістю аж ніяк не
серед багатих кл
ратону» й «Астор

Нещодавно ту
повідомили, що
поряд з власно
українська і росі
Зокрема, вони к
«барахолки» в
нічної Болгарії і
даток» з турист
нів, які розпроду
що вдається пере
кордон. Потерпіл
ють, що серед м
«афганці».

Василь ЖУКІ

Софія.

НЕ «ГРАЙТЕСЬ» У ПОЛІТИКУ

Проблеми

Генеральну прокуратуру Литви вже не раз звинувачували в тому, що вона бездіяльна, «совітська». Особливо відзначився в цьому екс-прем'єр Вагнорюс, який полюбляв «тиснути» на прокуратуру, бо вона начебто втручалася в політичні справи, не бажала розслідувати економічні злочини.

В перші дні вересня відбулося засідання колегії Генеральної прокуратури країни, на якому обговорено результати роботи за півроку. Цього разу керівництво було, як ніколи, самокритичним. Криміногенна ситуація, що на сьогодні склалася в Литві, непокоїть усіх. Тільки протягом останніх місяців зареєстровано понад 29 тисяч злочинів. Це на 17,4 відсотка більше, ніж за цей же період минулого року. Зросло число умисних вбивств (22,1 відсотка), пограбувань (13,7), крадіжок (26,4), випадків хуліганства (19,8). Кожний третій злочин — крадіжка державної або суспільної власності. Генеральний прокурор Литви Паулаускас звернув увагу на те, що, користуючись труднощами в економіці республіки, недосконалістю деяких законів, багато любителів легкого життя «збивають» капітал нечесним шляхом. З кожним днем дедалі більше даються взнаки корупція та організована злочинність.

Дивує і ще одна статистика, яку опублікували. На перше вересня в республіці не розкрито 19,5 тисячі (63,8 відсотка) злочинів. Причини цього явища поряд. Їх назвав Генеральний прокурор: «Поліція слабка і напівпрофесійна. Огляд місця злочину робиться неякісно, не використовується криміналістична техніка. Поліція допускається таких помилок, виправити які пізніше неможливо».

Говорилося на засіданні і про вибори до сейму, які відбудуться 25 жовтня. Генеральний прокурор попередив колег, щоб вони ні в якому разі не «гралися» в політику і не «продавалися» окремим політичним групам. «Прокуратура повинна гарантувати нормальний хід виборів і негайно реагувати на порушення закону»,— підкреслив Паулаускас.

Микола СТАНОВИЧ.

Вільнюс.

У сусідів

НА ДОРОГАХ ПРИДНІСТРОВ'Я МИТНІ ПОСТИ

Поки керівництво Молдови збирається приступити до дискусій про особливий статус східних районів республіки, в Придністров'ї життя, як то кажуть, йде своїм чередом. Тут послідовно формують власні структури влади: прокуратуру, суд, армію. Нещодавно створено управління авіаційного транспорту, а також «Фонд розвитку авіації». За словами керівництва регіону, якщо Україна дозволить використати її повітряний простір, то з наступного року придністровці зможуть здійснювати польоти до Одеси, Москви, Краснодара. Поки що відкрито один рейс — до прикордонної з Україною Кам'янки.

Авіарейси — не єдине нововведення в Придністров'ї. Керівництво регіону прийняло рішення встановити на дорогах митний контроль. Митні пости діятимуть на кордоні з Україною, а також з Правобережжям Молдови. За словами місцевої адміністрації, це робиться з метою обмежити вивезення товарів, особливо продовольства, за межі регіону. До речі, в Тирасполі, Дубоссарах та інших містах Лівобережжя ціни на продукти харчування значно нижчі, ніж у Кишиневі та Одеській області. Тому й вивозять звідси продукти, в тому числі й пшеницю, яку Придністров'ю доводиться закуповувати за межами республіки.

Цілком імовірно, що поряд з митниками на контрольно-пропускному пункті стоятимуть і прикордонники. Регіональний прикордонний загін, за свідченням начальника служби безпеки Придністров'я Г. Шевцова, уже створено. Прикордонники приступлять до відбування служби, тільки-но буде спеціальне рішення придністровських властей. Тож незабаром, можливо, мешканці Молдови сплачуватимуть мито, Тирасполь, схоже, опускає шлагбаум перед Кишиневом.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Стихія

ВИПРОБУВАННЯ КОХАННЯ

Чекати з моря погоди. Для когось цей вислів одного дня може набрати лиховісного звучання. Скажімо, для жителів штату Флорида (США), куди нещодавно «завітав» з океану непроханий гість — ураган «Ендрю». Внаслідок стихійного лиха загинуло 24 чоловіка і 250 тисяч поранено. Близько чверті мільйона залишилося без даху над головою. Збитки становлять 35 мільярдів доларів.

На знімку: ця молода подружня пара вмить втратила свій будинок. «Ендрю» став першим серйозним випробуванням їх кохання.

Фото із журналу «Маклінз».

Справи кримінальні

ВБИВСТВО НА ЗОЛОТИХ ПІСКАХ

Поліція знайшла два трупи (чоловіка й жінки) в одному з номерів готелю «Асторія» на Золотих пісках. Слідчі встановили, що це подружжя Ніна й Володимир М. із Києва. Як стало відомо журналістам, ніж, яким, напевно, скоєно злочин, нині на експертизі. У номері поліція знайшла недопиту пляшку шампанського, 3400 левів, золоту каблучку й ланцюжок. Тож навряд чи йдеться про вбивство з метою пограбування. Розглядається версія про любовний трикутник. Але швидше за все до злочину причетна довга рука російської або української мафії. Щоправда, у телефонній розмові зі мною представник прес-центру національної поліції пані Тошкова, посилаючись на таємницю слідства, ні спростувала, ні підтвердила цю інформацію. «Злочин важкий,— сказала вона,— і всі служби працюють оперативно».

Газетярам також стало відомо, що сім'я М. проживала в готелі «Асторія» два тижні. До того два дні вона мешкала в софійському «Шератоні» — одному з найдорожчих готелів столиці, де найдешевший номер коштує 205 доларів за добу. Свідки розповідають, що сім'я ні одягом, ні манерами, ні щедрістю аж ніяк не виділялася серед багатих клієнтів «Шератону» й «Асторії».

Нещодавно тутешні газети повідомили, що в Болгарії поряд з власною працюють українська і російська мафії. Зокрема, вони контролюють «барахолки» в містах північної Болгарії і беруть «податок» з туристів-бізнесменів, які розпродують все те, що вдається перевезти через кордон. Потерпілі розповідають, що серед мафіозі є й «афганці».

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Софія.

Експрес-інформація

ДОВЕДЕТЬСЯ ПОДАВАТИ ЗАЯВУ

Союзна Республіка Югославія (Сербія і Чорногорія) не може автоматично продовжувати членство колишньої Соціалістичної Федеративної Республіки Югославії в ООН. Тому СРЮ необхідно подати заяву про прийняття її в члени цієї міжнародної організації. Лише тоді вона зможе взяти участь у роботі Генеральної Асамблеї. Таку резолюцію за рекомендацією Ради Безпеки прийняла у вівторок ввечері 47-ма сесія Генеральної Асамблеї ООН. За її прийняття проголосувало 127 держав, 6 — проти (Замбія, Зімбабве, Кенія, Свазиленд, Танзанія, Югославія), а 26 держав утрималося.

ДОДАВ ПРЕЗИДЕНТ РОБОТИ

П'ята сесія Верховної Ради Російської Федерації продовжила роботу в Москві. Учора депутати обговорили доповідь уряду про соціально-економічне становище у країні й хід економічних реформ. Очікується, що буде прийнято постанову з цього питання. Далі парламентарії планують обговорити кілька законів, які Президент Єльцин повернув до Верховної Ради на доопрацювання.

НАЗАРБАЄВ У ЄВРОПІ

До Парижа прибув Президент Казахстану Назарбаєв. Учора він зустрівся з Президентом Франції Міттераном. У програмі візиту казахстанського лідера — переговори з Прем'єр-міністром Береговуа, підписання Паризької хартії. Назарбаєв також зустрінеться з французькими бізнесменами.

СТІНКА НА СТІНКУ

Озброєні прибічники екс-президента Набієва виступили із Душанбе у напрямку міста Яван, що на південному сході від таджикистанської столиці. Надходять суперечливі повідомлення про чисельність і озброєність загону.
Тим часом у Явані формуються загони самооборони. Місцеві жителі мають намір зупинити просування прибічників екс-президента.

За інформацією МВС Таджикистану, становище в Душанбе стає неконтрольованим. Зростає кількість пограбувань та інших злочинів.

У ГЛОБАЛЬНИХ ВИМІРАХ

Сесія асамблеї Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО) відкрилася у Монреалі. Учасники цього форуму розглянуть питання безпеки польотів, захисту навколишнього середовища, боротьби з тероризмом і перевезенням наркотиків. На думку експертів ІКАО, вже нині треба переходити до принципово нових методів організації повітряного транспорту, зокрема із застосуванням супутникових технологій. За словами президента ІКАО Котайта, рішення, які прийме сесія, сформують структуру світової авіації XXI століття.

З МРІЄЮ ПРО ЛІТ

«Литва не залишиться в карбованцевій зоні»,— заявив Прем'єр-міністр Литовської Республіки Абішала в інтерв'ю тамтешньому телебаченню. Він додав: уряд робить усе, щоб введення національної валюти — літа — відбулося якомога швидше. Литовський керівник підтвердив наміри заморозити заробітну плату. Але до цього необхідно остаточно визначитися з розмірами мінімальної платні, додав Абішала.

ЗВЕРНУЛИ УВАГУ

У американському місті Денвер заарештували жінку, яка планувала замах на Президента Буша. Як стало відомо спецслужбам США, 33-річна Дебора Батлер мала намір вбити його на передвиборному мітингу. Про те, як поліції стали відомі її плани, не повідомляється. На допиті, проведеному співробітниками ФБР, Батлер заявила, що хотіла вбити Буша і в такий спосіб привернути увагу громадськості до власних проблем. За американськими законами, зловмисниці загрожує довічне ув'язнення.

ОДНІ ЗАСІДАЮТЬ, ІНШІ ВТІКАЮТЬ

Для розв'язання питання про подальшу діяльність тристоронньої Комісії з контролю та інспекції в Абхазії до Гудаути прибула російська урядова делегація. Поки що зусилля цього органу сприяли лише локалізації конфлікту.
Водночас із Сухумі надходять повідомлення, що не припиняється потік біженців з Абхазії. Люди бояться грабежів, насилля і терору, які панують у цьому краї.

БЕЗ НАС НЕ ОБІЙДЕТЕСЬ...

«На шляху до ринкової економіки республіки колишнього Союзу підстерігає безліч проблем. Однак реформам альтернативи немає»,— заявив директор-розпорядник Міжнародного валютного фонду Камдессю. За його словами, вже нині в країнах СНД є перші ознаки змін в економіці: зменшення дефіциту, зростання активності приватного сектора. Камдессю також наголосив, що держави співдружності не можуть обійтися без допомоги міжнародних фінансових організацій.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ОРЕНДАРІ ЗГУРТОВУЮТЬСЯ

І ВВАЖАЮТЬ ОРЕНДУ ДОБРОЮ ПЕРЕДМОВОЮ ДО ПРИВАТИЗАЦІЇ

Понад рік тому відбувся перший установчий з'їзд орендарів і підприємців України. 17 вересня вони зібралися на свій другий з'їзд.

Нині членами Спілки орендарів і підприємців (СОПУ) є 240 юридичних осіб. На середину цього року приблизно кожне п'яте підприємство в промисловості перейшло на оренду. Вони виробили майже п'яту частину промислової продукції, а в будівництві виконали близько третини підрядних робіт.

Втім, розвиток орендного руху далеко не безхмарний.

Говорячи за проблеми орендарів, делегати відзначали, що вони пов'язані не лише з нинішнім станом нашої економіки. Продовжується тиск на орендарів з боку колишніх власників майна — державних структур, фактично гальмуються оренда і приватизація. За кілька днів до з'їзду стало відомо, що є вже й посягання на Закон «Про оренду майна державних підприємств і організацій». Мовляв, орендні стосунки заважають приватизації державного майна.

Усі промовці висловилися за єднання орендарів. Говорили й про необхідність зміцнення апарату та розвиток структури Спілки орендарів і підприємців.

Виступи делегатів з'їзду єднало й те, що всі вони були спрямовані проти тих, хто, за словами народного депутата О. Барабаша, в оренді вбачає лише «спосіб виковиряти ізюм з булочки» і через це або з якихось інших причин проводить щодо орендарів фактично політику дискримінації. В палких промовах перепало окремим міністерствам і уряду в цілому. Чимало нарікань було на адресу банківських структур. Все це делегати «ілюстрували» яскравими прикладами з власного сумного досвіду відносин з тими, хто сьогодні намагається «загнати орендарів назад, у державне стійло».

Керівник економічної служби Президента України В. Науменко сказав, що хоча в оренді і є чимало добре відомих проблем, вона — реальна, життєздатна форма господарювання. А ось інший представник президентської влади — юрист В. Машко з Державної адміністрації Сумської області вважає, що тиск на орендарів — то спланована кампанія. І наше законодавство аж ніяк не заважає її проведенню.

Народний депутат України С. Хмара не погодився з думкою Державного радника України І. Юхновського, що нині найголовніше завдання — знайти шляхи власного енергозабезпечення. С. Хмара вважає, що сьогодні понад усе — питання про владу. Інакше про оренду, приватизацію тощо не може бути й мови. Адже з розпадом Союзу, на його думку, не зник єдиний мафіозний простір. Орендарі спроможні стати його могильниками. Звідси й той опір, тиск та втручання в їхні справи. Щоби протидіяти їм, орендарям треба мати свій потужний апарат.

У резолюції, яку прийняв з'їзд, делегати висловили незадоволення економічною політикою уряду України і вимагають його відставки. Народним депутатам-членам Спілки доручено внести на розгляд Верховної Ради запропоновані поправки до Закону «Про оренду майна державних підприємств і організацій». За допомогою Союзу промисловців і підприємців України вирішено терміново подати на розгляд Верховної Ради і пропозиції до нового законодавчого акта з оподаткування.

Президентом Спілки обрано народного депутата України О. Барабаша, який доклав чимало зусиль для створення і прийняття Закону про оренду, а тепер є його палким захисником від посягань противників оренди і приватизації.

Олексій БРЕУС,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

У НАЦІОНАЛЬНОМУ БАНКУ

Національним банком України 24 вересня 1992 року встановлюється курс карбованця і купона до іноземних валют

1 австралійський долар	174.27
1 австрійський шилінг	23.04
1 англійський фунт стерлінгів	412.59
10 бельгійських франків	78.91
1 німецька марка	162.53
1 голландський гульден	144.35
1 датська крона	41.77
100 італійських лір	19.26
1 канадський долар	194.83
1 норвезька крона	40.08
1 долар США	241.00
1 фінська марка	52.28
1 французький франк	47.51
1 шведська крона	43.43
1 швейцарський франк	185-07
10 японських ієн	19.67
1 екю	316.31
10 іспанських песет	23.05
10 грецьких драхм	12.80
1 ірландський фунт	421.75
1 ісландська крона	4.31
1 кувейтський динар	821.68
10 ліванських фунтів	1.01
10 португальських ескудо	18.88
1 сингапурський долар	150.25
10 турецьких лір	0,32
1 естонська крона	20.31
1 долар США по розрахунках із Індією в 1992 році	241.00

Валютний коефіцієнт купона до карбованця під час здійснення неторговельних операцій складає 1,0.

ГОЛОВНЕ ВАЛЮТНО-ЕКОНОМІЧНЕ УПРАВЛІННЯ

ПРИМІТКА: в опублікованих нами курсах валют за 17 вересня була допущена помилка щодо австралійського долара — його курс складав 148.70.

БЕЗ ТОВАРИША МАУЗЕРА НЕ ОБІЙТИСЯ?

Судячи з усього, найближчим часом до окремих керівників торгівлі і сфери побутового обслуговування державною адміністрацією Харківської області та іншими владними структурами буде вжито «крутих» заходів. Якщо вони не опам'ятаються і далі чинитимуть саботаж відомим указам Президента України про комерціалізацію підприємств торгівлі, громадського харчування та сфери послуг. Розстрілювати, гадаю, нікого не будуть. Але без аргументів часів «товариша маузера» тут уже не обійтися. Однак облишмо жарти.

Як заявив на нараді в обласній держадміністрації перший заступник представника Президента В. Байбиков, харківська торгівля та побутове обслуговування не бажають ніякої комерціалізації. Їм, мовляв, і так добре... А для переконливості навів такі факти: Дніпропетровська область комерціалізувала всі сфери на 97 відсотків, Житомирська — на 100, інші сусідні області — на 70—80, а харків'яни всього — на 6,5 відсотка. Що ж, всякому городу нрав і права...

Але В. Байбиков вирішив не погодитися. А щоб ділові люди його краще зрозуміли, представник обласної держадміністрації закликав їх провести комерціалізацію в тижневий строк і тут же нагадав їм, що в іншому разі за ігнорування указу Президента адміністрація позбавить їх затишних посад, незважаючи на те, хто з них призначався, а хто обирався трудовими колективами.

Покидаючи залу після двадцятихвилинної наради, опальні керівники не без іронії нарікали: історія повторюється — настав час примусової комерціалізації...

Можна сперечатися, чи варто перестрибувати прірву потрійним стрибком. Але цікаву інформацію «видав» харківський міськвиконком, який із вічного опозиціонера обласної держадміністрації перейшов у її союзники. Приймаючи рішення «про термінові заходи по забезпеченню виконання указів Президента України про комерціалізацію підприємств торгівлі, громадського харчування та сфери послуг» міськвиконком відзначив, що за станом на 1 вересня нинішнього року статус юридичної особи мають тільки близько 14 відсотків міських підприємств, які підлягають комерціалізації. Керівники більшості торгів, комбінатів, об'єднань та створених на їх базі орендних підприємств всіляко перешкоджають роботі у справі комерціалізації, а в деяких випадках відкрито саботують виконання указів Президента. У рішенні підкреслюється, що голови райвиконкомів, як правило, підтримують керівників торгів чи в кращому випадку займають нейтральну позицію. Так, з підприємств торгівлі Орджонікідзенського району досі не комерціалізовано жодного. При цьому отой же самий Орджонікідзенський райвиконком всупереч рішенню сесії міської Ради зареєстрував районний продторг як орендне підприємство, переслідуючи, напевно, єдину мету: вивести продторг з-під дії президентських указів. Подібна практика «виконання указів» спостерігається і в інших районах міста. Міськвиконком ще в грудні минулого року зареєстрував як створені трудовими колективами орендні підприємства на базі кількох їдалень Ленінського комбінату харчування. Однак і досі керівництво комбінату не надало цим колективам розмежувальних балансів.

Подібну «політику» проводять в життя і керівники промислових торгів. Як тільки трудовий колектив магазину № 7 ОТП «Промтовари-1» подав заяву про комерціалізацію, його розформували, а директора магазину змусили написати заяву про звільнення. Вкрай негативна ситуація з комерціалізацією склалася в «Облфото».

Шукаючи відповідь на наше хронічне «Що робити?» і «Хто винен?», міськвиконком вирішив разом з обласною адміністрацією вдатися до силових методів, та чи допоможе це — сказати важко. Втім, почекаємо, що з цього вийде. Тим паче, що до завершення «експерименту» залишилися лічені дні.

Микола КОСИЙ,
власний кореспондент «Голосу України».
Харків.

На чорному ринку

«Морковка» подешевшала, а нам по барабану

За тиждень курс американського долара на чорному ринку Києва зріс на 5 пунктів, і сьогодні ціна скупки становить 350—353 купони за одиницю, ціна продажу — 355—360 (рублеві ціни відповідно 245 і 250 за долар США).

Здається, пертурбації, що відбулися на минулому тижні на світових валютних біржах внаслідок дій Бундесбанку, який різко підняв кредитні ставки, чим вмить понизив курс марки до долара на 7 пунктів (не погодивши це з банками інших європейських держав), «підставивши» валюти сусідів, на нашому ринку ВКВ «погоди» не зробили. Національний банк України обмежився, як завжди, лише адекватною європейській зміною курсів щодо купона і жодним словом не обмовився про причину явища.

А сказати було про що. Адже Великобританія та Італія вже відмовилися від єдиної європейської грошової одиниці, заморозивши на деякий час певні аспекти грошових стосунків зі світом, а Іспанія «опустила» курс своєї песети до березневого рівня, тобто часу, коли долар почав піврічне падіння.

Ці події стали головними у світі на цьому тижні. Кожен поважаючий себе банкір та майже всі міністри фінансів європейських країн виступили в пресі та по телебаченню, пояснюючи громадянам своїх держав, як поводити себе далі у фінансових справах, куди краще вкласти гроші, аби не «прогоріти». Без сумніву, ці зміни вплинуть і на нас, жодне підприємство, що має на валютних рахунках кошти, «не вийде сухим з води», втратить через бездіяльність значні суми. А нашим фінансистам, як то кажуть, по барабану. Мовчать, коли треба кричати. Думають, можливо, що обійдеться, пройде непоміченим. Помиляються. Адже навіть чорний ринок, що «звик» миттєво реагувати на зміни акцій ВКВ, цього разу таки поперхнувся, не сприйнявши події в Європі за серйозні. «Морковка» (так тіньовики називають німецьку марку) подешевшала лише на 3—4 купони, залишившись на рівні 250 купонів за одну, тобто, якщо врахувати курс марки до долара США (він становить приблизно 1,47:1), то останній коштує сьогодні на 20—25 купонів менше, ніж повинен.

Оскільки тенденцій до пониження курсів ВКВ до наших купонів немає, то скорше за все співвідношення марки до долара буде вирівнюватися не за рахунок зменшення курсу марки, а знову ж таки через збільшення ціни долара. Не виключено, що це зростання вплине на курси ВКВ на Московській валютній біржі, яка саме і диктує сьогодні ціни на вільноконвертовані Центральному банку Росії і нашому Національному. Отже, банки піднімуть ціну ВКВ (це вже підтверджено нинішнім курсом Національного банку), відповідно понизивши наш і без того низький життєвий рівень. І знову ніхто не пояснить, чому так сталося. І ми знову мовчатимемо. А що? Уряд терпимо, його помилки прощаємо, отже й на життя таке заслуговуємо.

Андрій БОЄЧКО,
спеціальний кореспондент економічного відділу «Голосу України».

ИНФОРМАЦИЯ О ВЫПУСКЕ АКЦИЙ АО «ИНВЕСТИЦИОННО—ТРАСТОВАЯ КОМПАНИЯ «ВІНКО»

ОСНОВНЫЕ ДАННЫЕ ОБ ЭМИТЕНТЕ

1. Акционерное общество инвестиционно-трастовая компания «ВІНКО» учреждено 10 июля 1992 года и зарегистрировано 15 июля 1992 года решением № 217 исполкома Ленинского района г. Винницы.

2. Учредителями АО «ВІНКО» являются 21 юридическое лицо и 106 граждан.

3. Юридический и почтовый адрес общества: 287100, г. Винница, ул. Келецкая, 64.

4. Органами управления АО «ВІНКО» являются:
— общее собрание акционеров;
— наблюдательный совет;
— правление.

Правление возглавляет президент В. В. Талесник. В состав правления входят вице-президент И. В. Квярковский и вице-президент С. М. Савельев.

ФИНАНСОВОЕ ПОЛОЖЕНИЕ И ОСНОВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

5. В связи с созданием АО «ВІНКО» в июле 1992 года бухгалтерских балансов за указанный период, а также задолженности по уплате налогов и кредиторской задолженности общество не имеет.

Административные и экономические санкции на общество не налагались.

6. На момент принятия решения о второй эмиссии акций уставной фонд компании составил 6700000 (шесть миллионов семьсот тысяч) рублей и разделен на 6700 именных акций (из которых 670 привилегированных и 6030 простых) с номиналом 1000 (одна тысяча) рублей. Первый выпуск акций размещен среди учредителей и оплачен полностью. 275 простых акций первого выпуска размещены среди членов правления компании.

7. Основными направлениями деятельности АО «ВІНКО» являются:

— размещение денежных средств юридических лиц и граждан, включая приватизационные счета и приватизационные сертификаты, в ценные бумаги, приватизируемое государственное имущество, высоколиквидные активы с целью защиты от инфляции и снижения рисков;

— выпуск ценных бумаг;

— коммерческая, комиссионная и иная деятельность с ценными бумагами;

— все виды операций с ценными приватизационными бумагами и приватизационными сертификатами;

— полный комплекс работ по акционированию и приватизации предприятий, земли, жилья и других объектов;

— инвестирование экономики Украины и других государств;

— трастовые (доверительные) операции;

— оказание консультационных услуг при инвестировании, акционировании, приватизации;

— организация и проведение полного комплекса работ, связанных с изготовлением сертификатов ценных бумаг;

— проведение научно-исследовательских работ в перечисленных выше областях, в том числе и в области защиты ценных бумаг;

— сотрудничество по вышеуказанным направлениям с иностранными партнерами.

СВЕДЕНИЯ О ПРЕДСТОЯЩЕМ ВЫПУСКЕ ЦЕННЫХ БУМАГ

8. АО «ВІНКО» осуществляет второй выпуск акций компании общей номинальной стоимостью 93300000 (девяносто три миллиона триста тысяч рублей), разделенный на 93300 (девяносто три тысячи триста) простых именных акций. Номинальная стоимость одной простой именной акции АО «ВІНКО» — 1000 (одна тысяча) рублей, разделенных на 93300 (девяносто три тысячи триста) простых именных акций. Номинальная стоимость одной простой именной акции АО «ВІНКО» — 1000 (одна тысяча) рублей.

Уставной фонд АО «ВІНКО» с учетом второго выпуска акций компании составит 100000000 (сто миллионов рублей).

Простые именные акции компании второго выпуска эквивалентны в правах с простыми именными акциями компании первого выпуска. Владелец одной акции имеет право одного голоса на собрании акционеров.

Реализация акций компании второго выпуска происходит за счет свободных денежных средств юридических лиц и граждан с оплатой как по наличному, так и по безналичному расчетам.

Начало распространения акций АО «ВІНКО» второго выпуска — 1 октября 1992 года, окончание — 31 марта 1993 года. В течение первых 10 рабочих дней акции компании реализуются по минимальной стоимости, в дальнейшем цена акции изменяется в зависимости от спроса и предложения.

9. Эмиссия акций компании осуществляется путем записи на счетах. На всю сумму оплаченных акций владельцам выдаются сертификаты акций.

10. Средства, поступившие от реализации акций компании, размещаются в высоколиквидные активы, приватизируемое государственное имущество Украины и стран СНГ, надежные и высокодоходные государственные ценные бумаги, акции иностранных компаний, а также используются с основными направлениями деятельности АО «ВІНКО».

Для защиты вложенных средств и повышения надежности предполагается максимальная диверсификация распределения активов компании и их капитализация.

11. Возможным фактором риска в деятельности АО «ВІНКО» является неопределенность и непоследовательность экономической политики органов власти и управления, а также затягивание процессов приватизации государственного имущества.

12. Выплата дивидендов производится по результатам финансовой деятельности за год и утверждается на общем собрании акционеров.

13. Акционеры АО «ВІНКО» имеют право продавать, закладывать и завещать свои акции только при условии регистрации сделки в АО «ВІНКО».

14. Акционерам АО «ВІНКО» предоставляется право.

— пользоваться льготами при приобретении акций компании последующих выпусков;

— приобретать акции иностранных компаний со скидкой;

— получать бесплатные консультации по вопросам приватизации и акционирования государственного имущества, использования и конвертации ценных бумаг.

15. Приобрести акции или заключить посреднический договор на их распространение можно по адресам:

287100, г. Винница, ул. Келецкая, 64;
287100, г. Винница, ул. Ленина, 67;
тел. 2-50-96, факс (043-22) 2-38-08.

«Я НЕ ПОВЕРНУСЯ ЖИВИМ...»

Болить!

ВСІ ЖИТЕЛІ Головків прийшли на похорон. І з навколишніх сіл теж. Проводжали в останню путь дев'ятнадцятирічного Михайла Трапезного. Він загинув у військовій частині під Хабаровськом. Це був уже четвертий за останні роки солдат, котрий повертався в рідне село у цинковій домовині.

Старший лейтенант і двоє рядових, що супроводжували загиблого, на запитання про причини смерті відповідали коротко: нещасний випадок. Трапезний потрапив під тягач. Відкривати запаяну труну не дозволили: у небіжчика сильно покалічений тулуб, і довга дорога вже зробила своє...

Однак на цвинтарі вбиті горем батьки, троє сестер Михайла, односельці зажадали відкрити цинкову труну. Щоб попрощатися з покійним за православним обрядом. Військові протестували, та сільські «афганці» зняли віко... Людський стогін прокотився над могилами — в домовині лежав солдат з понівеченим, спотвореним від удару (чи ударів?) обличчям і цілим тулубом...

«Я тоді впізнала лиш братові руки,— ледь чутно оповідала згодом Валя, середульша Михайлова сестра.— Знаю, то не був нещасний випадок. Мишка в армії замордували... З перших днів він писав нам: «Мені погано, жахливі, нелюдські умови. Ви знаєте, я терплячий і роботи ніякої не боюся — з дитинства звик до неї. Але моральних знущань несила знести... Та й фізичних теж...».

Особливо тривожні листи почали надходити від Михайла після проведення в Україні 1 грудня минулого року референдуму. «Мені цілий день не дають їсти, — писав солдат додому. — Ввечері ставлять переді мною склянку води, об'їдок оскверненого хліба й регочуть! «Жери, сволото, те, що дає нам твоя самостійна Хохляндія!» За непослух — фізична розправа... Якщо ви, мої рідні, мене не визволите, чує моя душа — я не повернуся живим...».

Всю минулорічну зиму батько Мишка Михайло Григорович Трапезний, старша сестра Таня оббивали пороги рай-, облвійськкоматів, сільської, районної Рад, просячи допомоги перевести їхнього солдата служити в Україну. Районний військовий комісар, вислухавши батька, зауважив, що він у Чигиринському районі недавно, призовника Трапезного не знає і служити до Росії не направляв, інші ніби й не відмовляли, але надто довго довелося чекати на їхню допомогу. Доти, доки навесні не прийшло у сім'ю страшне горе.

«Аби ви знали, як любив Мишко Україну, рідне село, — Валя знову плаче, невтішно, мов дитина. Вона й справді схожа на дитину — скромна, худенька, вчителька початкових класів. — Щовесни приносив мені найперші проліски. «Це для твоїх дітлахів»,— казав, сміючись... Мишка всі любили у нашому селі. За віщо, чого його вбили?!»

Таня мовчить. Їй важко говорити. Після похорону у неї відібрало було мову. Потім тихо каже: «Ви напишіть не тільки про брата. Багато хлопців з України служать на чужині. Доки не пізно, їх треба рятувати. Кожний день дорогий, повірте».

Про це ж гаряче говорила голова обласної організації Комітету солдатських матерів Світлана Касян. Сотні, тисячі громадян України, призваних у 1990—1991 роках до армії колишньої імперії, досі перебувають далеко від Батьківщини. Особливо багато служить на Півночі й Далекому Сході Росії, в Челябінську, на заводі «Маяк», в азіатських республіках. Листи, що надходять до Комітету — це кричущі свідчення насильства, знущань, що не припиняються, а посилюються в деморалізованих військах СНД.

Страшно читати листи матерів, обпечені слізьми і болем:

«Мій син Сергій Мазира в Нахічевані. Уже чотири місяці немає звістки. Що з ним? Де він? У грудях все клекоче і болить... Хочеться кричати на весь білий світ. Господи! Кому наші сини там служать? Чому забули про них уряд і Президент? Допоможіть!»

«...Яке було горе, коли телеграмою сповістили, що не стало в частині мого сина, Бабича Сашка. Потім написали, що знайшовся. І ніч боліло серце — неспроста він тікав. Я неграмотна, недужа, 25 літ сапала в ланці. Мене ніхто не спитав, коли забрали сина аж в Улан-Уде. Як його повернути? Зробіть щось, благаю!..»

«Ми, батьки рядового Буднiна, у відчаї. Ось рядки його останнього листа: «Чи знаєте ви, як постійно жити в страхові перед побоями? Спочатку витримував удари, адже до армії займався кун-фу. Але поламані кістки. Б'ють за все: якщо не приніс цигарки, сірник чи просто швидко не підійшов. Якось вночі затягнули мене в туалет і хотіли зґвалтувати. Чудом я врятувався. Згодом опівночі прокинувся від гулу в вухах і сильного болю. Мене методично били в голову і груди. Я задихався. Та це їх не спинило. Іншого разу вдарили в печінку з такою силою, що я два дні не міг розігнутися. Ви скажете, чому не сказав про це командиру? Зі слів начальства я ясно зрозумів, що ми повинні самі розбиратися з нашими проблемами. Якось мені підмінили безкозирку. Прапорщик жбурнув її мені прямо в обличчя і обклав матом. Тепер ви, думаю, зрозуміли, що я втік не від труднощів служби, а від насильства...».

А це листи від тих, кому вже нічим не можна допомогти — пізно:

«Здрастуй, Гришо! Справи мої йдуть погано, дуже погано. Коротше кажучи, можу не витримати. Нічні «розбори» не припиняються, а стають дедалі жорстокіші. Якщо не вб'ють — буду жити. А може, привезуть додому в ящику...»

Це писав Юрій Горяченко родом з Золотоніського району. Він загинув за нез'ясованих обставин. Служив під Москвою, в Одинцовому.

«Не переживай, мамочко! В армії важко, це правда. Але я звик у всьому покладатися на себе. Витримаю, не пропаду! Ось закінчиться «учебка» — і я приїду до тебе...»

Це рядки Віталія Власенка з Черкас. Загинув у Тамбовській області. Через місяць перебування в «учебці». Матері повідомили — нещасний випадок.

«Мій друже! Служити залишилося всього три місяці. Скоро, зовсім скоро повернуся на рідну Україну! Побачу батьків, усіх вас. Як я чекаю цієї зустрічі!»

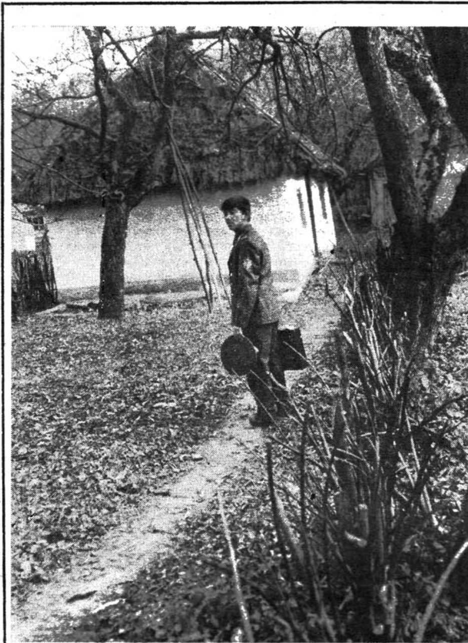
Це з листа Дмитра Кравчука з Монастирищенського району. Загинув у Німеччині. Офіційна версія смерті — запалення легенів...

— Тільки за півроку 1992-го на Черкащину привезено з «гарячих» точок СНД 10 солдатських домовин, — говорила у виступі на конференції солдатських матерів Світлана Касян. — Але й це не остаточна цифра. Військкомати, як правило, приховують. від громадських організацій істинну картину. Все, що має Комітет, — це живі свідчення батьків, родичів, самих військовослужбовців. Свідчення ці жахливі. Щодня громадяни України, що перебувають в армії поза її межами, ходять під загрозою смерті, потерпають від фізичних і моральних розправ. Якщо Президент, уряд не вживуть негайних заходів до переведення українських солдат на Батьківщину, матері України підуть пішки до Києва з портретами загиблих синів. Це буде страшний похід, від якого здригнеться земля... Не допустімо ж цього!..

...Ще на початку нинішнього серпня московська преса писала про те, що з таджикистано-афганського кордону спецрейсами військово-транспортних літаків Білорусь вивезла додому солдатів — громадян своєї держави, які проходили там строкову службу. Власний кореспондент нашої газети у Таджикистані Юрій Кушко теж повідомив про цю подію, зазначивши, що на цих заставах служать майже 500 хлопців з України. Становище на кордоні й у самій республіці вкрай критичне. «Нещодавно на одній із застав куля обірвала життя 18-річного Руслана Чудного з Одеси», — з гіркотою писав наш кореспондент і запитував: «За яку Батьківщину він загинув? Білорусь про своїх подбала. А Україна?»

Ми все вичікуємо? Кого? Що? Нових домовин? Ці запитання адресовано уряду, Міністерству оборони, котре неодноразово заявляло про планове переведення солдатів-українців на Батьківщину — спочатку до 1 березня, потім до 1 червня.. То коли ж таки дочекаються згорьовані матері своїх синів додому? Живими...

Лідія ТИТАРЕНКО,
спеціальний кореспондент «Голосу України».
Черкаська область.

Слава Богу, цей хлопець повернувся...
Фото Миколи ТКАЧІВСЬКОГО.

Спорт

ІМЕНІ ЧЕМПІОНА

Ім'я Олександра Ягубкіна присвоєне відомій у Донецьку школі юних боксерів «Фортуна», яку опікає обласне товариство «Трудові резерви». Таке рішення прийняли обласна федерація боксу і професіональна Асоціація боксерів України, почесним президентом якої є чемпіон світу, триразовий чемпіон Європи, дворазовий володар Кубка світу О. Ягубкін.

Школа «Фортуна» вже заявила про себе на українському рингу. На останньому чемпіонаті країни в прикарпатському місті Коломиї чотири її вихованці добилися медалей, а 18-річний Тарас Карпечкін став чемпіоном України і — кандидатом на участь у наступному чемпіонаті світу серед юніорів у Канаді.

Віктор ПАСІЧНИК.
Донецьк.

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

МАРАДОНА ПОВЕРНУВСЯ

П'ятнадцять місяців тому відомий аргентинський футболіст Дієго Марадона, який тоді виступав в італійському клубі «Наполі», через проблеми з наркотиками був відлучений від улюбленої гри. Багато хто вже втратив надію побачити чарівника шкіряного м'яча у дії. Адже керівники неаполітанського клубу нізащо не бажали випустити з рук «золоту рибку». Втім, позавчора було розставлено всі крапки над «і», і футбольний світ полегшено зітхнув.

У штаб-квартирі ФІФА у присутності представників клубів «Наполі» та іспанської «Севільї» після п'ятигодинних дебатів народилася угода про трансфер Марадони. Іспанський клуб виплатить італійцям 7,5 мільйона доларів за «вільну» для Дієго.

ЧЕРЕЗ ТИЖДЕНЬ У БЕЛГРАДІ

У відомому шаховому поєдинку Роберт Фішер (США) веде перед проти Бориса Спаського (Франція) — 5:2. Завершилася перша половина цього матчу, який має тривати до десяти перемог одного з учасників.

Фахівці відзначають, що Спаський помітно втомився. Зате екстравагантний Боббі нарощує сили.

Тепер у матчі оголошено перерву на тиждень. За цей час учасники трохи відпочинуть і переїдуть з острова Святи Стефан в Адріатиці на континент. Друга частина гратиметься в Белграді. Дванадцяту партію призначено на 30 вересня.

РОЗШУКУЄТЬСЯ ТРЕНЕР

Угорська поліція спільно з Інтерполом почала широкомасштабне «полювання» на тренера національної команди з плавання Джорджі Земплені. Він підозрюється у привласненні близько семи мільйонів доларів. На думку місцевих газет, він переховується в Південній Африці.

Колишній тренер є власником туристичного агентства і більярдних клубів у Будапешті. До того ж, він займався бізнесом в Австралії та США. Навіть плавці національної команди і тренери вкладали особисті гроші під проценти в бізнес Земплені...

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34.

Рукописів не повертаємо.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 448.154

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зам. 0311182.